

Wasplaat

platen. Beide soorten waren wat vroeger dan andere jaren.

De hele maand juli was het te droog en vaak te warm met als gevolg dat de paddenstoelen zich niet lieten zien.

Het is te hopen dat er in augustus weer meer regen valt. Er is een NMV excursie gepland naar de Westhoofdvallei op Goerree op 27 augustus. Aanmelden is verplicht en het aantal deelnemers is beperkt.

29 oktober is er een paddenstoelen excursie in het Mildenburgbos. Hiervoor is aanmelden eveneens verplicht.

Informatie over bovengenoemde excursies:

Eline Vis

Tel 0181-483091

Verslagen

Verslag vroege vogelexcursie Breede Water door Hans op den Dries

Ook dit jaar kunnen we weer spreken van een succesvolle excursie. Dit niet alleen met betrekking tot het aantal vogels, maar ook de opkomst was weer geweldig. Niet minder dan 27 mensen waren op 7 mei 2016 vroeg het bed uit gegaan om rond 05.00 uur op het Kreekpad aanwezig te zijn. Dit is natuurlijk een fantastische opkomst, maar dat zorgde er wel voor dat ik de groep moest splitsen, zodat de aanwezigen zoveel mogelijk aandacht kregen. Jan den Exter had zich van tevoren al bereid getoond om eventueel een groep voor zijn rekening te nemen en om de route tegengesteld te gaan lopen.

In beide groepen waren voldoende telescopen en verrekijkers en daarnaast waren er ook

meerdere mensen aanwezig die in meer of mindere mate al kennis van vogels hadden. Dit zorgde voor een evenwichtige verdeling. Dat de mensen het erg naar hun zin hebben gehad en veel hebben geleerd, bleek tijdens de wandeling en ook achteraf aan de hand van de vele leuke en positieve reacties. Of de stroopwafels goed verdeeld waren, weet ik eigenlijk niet. Ik heb er niets over gehoord. Bij ons smaakten ze in ieder geval geweldig. De temperatuur was aangenaam bij een heldere ochtend en liep geleidelijk aan op van 120 naar 240 C. Een opkomende lichte bries tot kracht 2 zorgde later in de ochtend met een toenemende zon voor enige verkoeling.

Anders dan de laatste jaren waren er bij de start van de excursie al enkele vogels actief. De houtsnip werd door de eerste vroege vogel onder de aanwezigen (Jos) al gehoord en na de start van de wandeling werd ook door heel de groep luid en duidelijk de bosuil gehoord. Voor dat we echt het gebied in liepen konden we al aandacht besteden aan de roodborst, zanglijster en merel. Deze begonnen kort achter elkaar te zingen, waarbij duidelijk het verschil kenbaar gemaakt kon worden. De roodborst met zijn korte, afwisselende riedeltjes, de zanglijster met zijn duidelijk herhalende zang en de merel met zijn (eerst) zachte, zuivere en vloeiende melodieën. In de wei aan het begin van het gebied was er weer een ree te zien, al moest je daarvoor wel goed je best doen om door de telescoop en of de verrekijker de contouren in de schemer te ontdekken.

Al gauw namen meer vogelsoorten deel aan het orkest, zoals winterkoning, koolmees, zwartkop en vink. Iets verder op de route, nabij de eerste uitkijk, volgden er nog enkele soorten waaronder de gemakkelijk te leren tjiftjaf, die zoals het klinkt zijn eigen naam meerdere keren achter elkaar noemt.

Bijna als standaard hoorden we hier weer het blaffen van een reebok. Dat is voor veel mensen toch een onbekend geluid en daarmee dan ook verrassend. Bij het naderen van de splitsing ter hoogte van de grote naaldbomen, kon ik het niet laten om de mensen te testen op de kwa-

Brede Water

liteit van het gehoor. Op een enkele na was dit zeker goed te noemen. Bijna iedereen wist het geluid van de boomkruiper (tietie-tiedelitie) op te vangen.

We zijn als vanouds rechtsom gelopen. Vanaf de hoge uitkijk aan de zuidoostzijde van het gebied was het volop genieten van het ontwaken van de natuur. Dit is de plek waar we meestal een eerste kop koffie nemen, maar daar gunden wij ons nog even geen tijd voor. De vogels vlogen al af en aan en we konden met volle teugen genieten van de opkomende zang van steeds meer vogels. Vooral de fitis en de tuinfluiters konden we goed laten horen en tot ons door laten dringen. De zang van de tuinfluitsner moest natuurlijk weer even naast die van de zwartkop worden gezet en ik had de mensen beloofd dat ik ze verderop tijdens de wandeling nog zou 'overhoren'. Er werd veel gekeken, vergeleken, geluisterd en overlegd en dat is juist waarvoor wij dit allemaal doen. Het zicht op de aalscholverkolonie was fantastisch en de sfeer van het gebied kwam weer goed tot uiting.

Vervolgens zijn we nog op vier andere uitkijpunten blijven stilstaan en zijn we al wandelend vele vogelsoorten tegengekomen, zoals: de boompieper, die werkelijk het hoogste lied zong en daarbij ook enkele malen zijn prachtige baltsvlucht, als een opstijgende vlinder en een neerdalende parachute liet zien, de grasmus met evenzo een baltsvlucht, maar de geluiden zijn dan totaal anders. Het is een berg gebrabbel met krassige tonen. De meest onverwachte was de grauwe vliegenvanger. Deze zat heerlijk in de zon vanuit een tak in een struik zijn kostje bij elkaar te vangen. We hebben met z'n allen deze vangtechniek goed kunnen bewonderen. De grauwe vliegenvanger is inderdaad ook een grauwekleurige zangvogel met een lichtkleurige gestreepte borst en mooie duidelijke streepjes boven op de kop. De snavel is donker en relatief lang, een echte vliegenvangersnavel. Ze zitten meestal rechtop op een tak die gelijk de uitkijkpost is, om van daaruit insecten te vangen. Het lijkt dan of ze tijdens de vlucht even stilstaan in de lucht (staan te bidden) om zo het insect uit de lucht te pakken, daarna vliegen ze vaak weer terug naar hun favoriete plekjes. De vogel wordt tijdens de zang helaas vaak over het hoofd gezien of beter gezegd niet gehoord. Zijn ijle zang klinkt als een scherp tseé-tjip tseé-tjip. Ook de nachtegaal heeft zich weer goed laten horen. De zang is zo gevarieerd, dat mensen steeds weer verrast zijn welke klanken hij allemaal produceert.

Op de open vlakte langs de duinen waren we getuige van een paartje bruine kiekendief dat druk met elkaar bezig was en vermoedelijk in het riet een nest had. Het verschil tussen mannetje en vrouwtje was goed te zien. Bij de vrouwtjes moet dan duidelijk te zien zijn dat ze een crèmekleurige lichte kop en schouder/voorvleugelrand hebben, pas dan is duidelijk dat het zeker een vrouwtje is.

In ditzelfde stukje riet zaten ook een rietgors en een kleine karekiet te zingen. Het kostte enige moeite om het geluid goed te laten horen, maar met behulp van een app op enkele mobieltjes werden o.a. ook deze geluiden duidelijk. Daarnaast hebben we aan de hand van de verschillende boekjes nog eens duidelijk gemaakt welke vogels dit nou eigenlijk waren.

Terwijl we achterlangs waren gelopen, hebben we de andere groep ook ontmoet. Er werd het een en ander uitgewisseld en het was nog niet helemaal duidelijk wie nou de mooiste waarneming had gedaan. Uiteraard hebben we elkaar gevoed met allerlei stoere verhalen en mooie waarnemingen, waarbij de andere groep dan wist dat ze nog iets moois konden verwachten. Voor ons moest dat de boomleeuwrik worden en voor hen de grauwe vliegenvanger. Wel hen is het gelukt, maar wij vingen helaas bot!

Op de vallei hebben we hard ons best gedaan de roodborsttapuit te vinden. Uiteindelijk is dat gelukt, maar het duurde behoorlijk lang. Daarnaast waren wij de gelukkige waarnemers van een tweetal paapjes. Dit zijn niet alledaagse verschijningen en familie van de roodborsttapuit. Het zijn trekvogels van de noordelijk gelegen streken en deze beide gasten moesten dus ook

nog verder trekken. Een keer heeft de goudvink zich voorzichtig laten horen met zijn uiterst subtiele zang.

Over het Breede Water zagen we alle soorten zwaluwen vliegen en hebben we op ten minste twee plaatsen een dodaars gezien. Helaas hebben zowel wij, als de andere groep geen geoorde fuutjes gezien. Het lijkt er op dat deze futensoort dit gebied definitief vaarwel heeft gezegd. Wat de oorzaak is, weten wij niet, maar het zou maar zo met de waterkwaliteit te maken kunnen hebben.

Uiteraard hebben wij onderweg nog wel genoten van een heerlijke bak koffie met uiteraard de traditionele stroopwafel. Tijdens deze koffiepauze werd er druk door kijkers gekeken en veel gebabbeld over de vogels. De mensen waren zeer enthousiast en ze hebben achteraf ook nog een lovend woordje over de excursie gesproken, bedankt daarvoor, ook namens Jan den Exter.

Terwijl er aan het eind bij de zanderij nog even naar planten werd gekeken, merkte iemand nog een zandhagedis op. Helaas had ik hier even de andere weg gekozen en heb ik dus deze prachtige hagedis gemist. Niet getreurd, want zo blijft er voor mij altijd wel iets te wensen over. Ik ben blij dat een groot deel van de groep hem wel heeft gezien.

De bezoekers konden weer met een tevreden gevoel het gebied verlaten en terugkijken op een geslaagde wandeling.

Verslag vogelexcursie naar De Groene Jonker **door Tom van Wanum**

Moederdag, heel mooi weer en een dag na de vroege vogelexcursie van Hans op den Dries, logisch dat het niet storm liep met de aanmeldingen, maar slechts twee deelnemers is toch

Rietzanger